

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Martichora. Expressa è Phile, Aeliano. & aliis. Descriptio LXXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

ætergo nigrantibus villis hirsuta . Ad sum-
mum tali est ingenio , vt onera quam maxi-
ma dorso ferat , & longam viam continuo
cursu deuoret, quod si quando consistat , non

vult flagris , & verberibus adigi, sed suaui
modulatione demulceri: hac itineris labores
mitigat, & veluti nouis animis, ac viribus re,
uirefcit.

A P E R.

Philoltratus in venat. suum

Descriptio LXXXI:

KΑΙ ὄρω τὰ ἔργα τῶν θηρίων, καὶ τὰς ἐλαίας
θεορέουκε, τὰς ἀμπελὶδας ἐκτέμνει.
καὶ οὐδὲ σὺκκὴν καταλέλοιπεν οὐδὲ μύ-
λον, οὐδὲ μὴλάνθιν. πάντα δὲ θέρηκεν ἐκ τῆς
γῆς, τὰ μὲν ἀνορύπτων τοῖς δὲ ἐλπίτων, τοῖς δὲ
παρακνώμασι. ὄρω δὲ αὐτόν, καὶ τὴν χαί-
την οὐρίπτοντα, καὶ πῶς ἐμβλέποντα καὶ οἰόδον-
τας αὐτῷ καταγέσιν ἐπὶ ἡμᾶς ὡς γενναῖοι.

FERA opera intueor: nam oleas effodit , vi-
tes abscidit, & neque ficum, neque malum,
neque malifloram reliquit : sed cuncta ra-
dicitus euellit: hæc quidem effodiens, in hæc
verò incidens, alia vero atterens . Video au-
tem ipsum, & setis horrentem, atque igneis
rubentem oculis , & ipsius in
vos strident den-
tes, ó gnero
fi.

C E R V V S.

Ex Græco Oppiani.

Descriptio LXXXII.

Oppian. de
venat. li. 1.

Cervus est procerâ corporis staturâ , præ-
cellenti formâ, lata facie, magnis , & in-
signibus oculis , tergo varijs macu-
lis interstincto , huic obarsa pectora , & in-
gentes arui decore protuberant , crura ad
pernicitatem cursus aptissima, mollicer gra-
cilescunt , nares patulis foraminibus , velu-
ti quatuor siphonibus conchæ ingentem spi-
ritum hauriunt , & identidem crebris stari-
bus emittunt. Cervix minuta, atque elegans
proeunditur: sed præcipuum in cornibus mi-
raculum: nemo diceret densis, præaltisque ar-
boribus confutum , & longis ramorum flexi-
bus intertextum . Hoc illi natura præsi-
dium aduersus venatores dedit , quo si semel
obuios perculerit, lethaliter vulnerat . Sed in
hac membrorum specie , & decori corporis
quadam maiestate, desidet imbellis animus;

qui non ita sæpè lacescit Martem, aded ornem
salutis , & vitæ spem collocat in fuga;
currit enim quam velocissimè, Parthicam sagittam
crederes, aut fulgur, tam pernici , tanta
violento concitatur impetu.

MARTICHORA.

Expressa è Phile, Aeliano,
& aliis.

Descriptio LXXXIII.

FVnestum Indorum portentum est Marti-
chora, qua nihil ad robur potentius , nihil
ad speciem terribilius, nihil ad strages, rui-
nasque omnes funestius : corpore est instar
leonis valentissimi, cute sanguinea, villis, se-
tisque perhispida , in ferocibus membris
(mirum) humani capitis species assurgit , in
quo & terribiles oculorum faces emicant,
& ad horrorem mortalium composita den-
sissi-

filios pilis, veluti fruticantur supercilia. Aures nec omnino breues, nec adeo longæ, partim hispida, partim etiam ad ligulas glabra subrigent. Os omnino ternâ dentium pectinatim coeuntium serie, seu triplici vallo munitum, in speciem magnæ voraginis expanditur: sed præcipuum in cauda prodigiū, magnitudine quippe non minor cubitali, apertus vndique spinis riget, veluti scorpionis aculeis spiculata, tantum, & tam atrox telum fera bellua flectit in omnes partes, celeritate permagna. Nunc enim à tergo eductum protendit ad caput, nunc in terga reijcit, nunc in dextram, nunc in sinistram vibrat, simulq; emissas, quasi ex pharetra sagittas, ad iugeri spatium terribili fremitu iaculatur, et si succensa rabies ardentius fuerit, ungues ipsos reuulsos de pedibus, in venatores intorquebit. Quid, quod voce est tam canora, vt imitetur fistularum modulos, tubarumque concertum? Quid, quod ea crudelitate est, vt humanis carnibus insaturabiliter expleatur? Quid, quod saltu sic potest, vt morari eam, nec extentissima spacia possint, nec obstacula latissima.

MONOCEROS.

Expressus è Plinio, Aeliano, & alijs.

Descriptio LXXXIV.

Monoceros animal est Indicum, ferox, horribile, truculentum, non vnam feram diceres, sed portentum ex multis belluis in vnum coeuntibus, ad terrorem humani generis fuisse constat. Corpore est instar equi, non modò procerò, sed valenti: capite ceruo, pedibus elephanto, cauda apro, ridu leæna similis.

Eminet in media fronte nigrum cornu duorum ferme cubitorum, quo nihil asperius natura molita est, neque enim vt cætera cornua, aut concinnitatem habet vllam, aut leuitatem, neque pari vndique leuore riget æquabiliter diffusum, sed ferri lima mordacius, multiplicibus in orbem gyris conuoluitur: hoc insolenter profusam capitis iubam quatens, quasi strictum mucronem, longum, minacem, noxium, protendit: currit autem quàm velocissime, & magno sonitu, fremituque fertur, inaccessas montium solitudines, & densissimos saltus peragrans, quod si, aut lasciuia seminis, aut iracundia (vt solet) in suum genus exardeat, furit insaturabiliter, fodiat, vellit, infringit, laniat, quacunque rapitur, huc furorem, huc insaniam, huc strages & funera ruere crederes: at si forte eximiam vitæ processerit obuiam, continuo furiales animalis iræ deseruescunt, mi escit animus, recta ad virginem pergit, demittit sese, blanditur, in eius denique sinu molliter conquelescit.

DRACO INDICVS.

Expressus ex Philostrato.

Descriptio LXXXV.

Eισι δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιοι ταῖς μεγάλαις
συσὼν λεπτότεροι δὲ, καὶ διάφοροι, καὶ τὴν
ἀρχὴν ἀπειλοὶ χερσὶν αἰετῶν οἱ τὴν
λαοὶ χυθῶν, οἱ δὲ ὄρειοι δράκοντες τὴν μὲν
λίδα, χρυσοῖ φαίνονται, τὸ δὲ μῆκος, ὑπερ-
πύς πεδινῶν, γέννηται δὲ αὐτοῖς βίβραχος ἡ,
χρυσῶν κακίαι. καὶ κατωφρύωνται μῆλλον,
ἢ οἱ πεδινῶν. ὅμοια τε ὑποκαίθηται τῆ ὄφρῳ
δεινῶν, καὶ ἀναδῶς δεδορκὸς ὑποχαλκόν τε
καὶ φέρουσι, ἐπεὶ δὲ τῆ γῆ ὑποκομῶσιν.
ἐπὶ δὲ λόφων πορσῶν ὄντων, πύρ αὐτοῖς ἀ-
πει, λαμπρὰ δὲ πλεον, οἱτοὶ καὶ τοὺς ἐπιθρα-
πῶν αἰρεῖσιν.

Sunt autem ingentibus porcis similes, mēbris, sed corpore graciles, & in quamcunque partem versatiles; rostro autem validissimo, tanquam ingentes pisces. Montani vero Dracones squamas habent coloris fului, longitudine autem excedunt campestris, barbaq; illis setosa, & ipsa coloris aurei, supercilia profundiora habent, quam campestris. Oculi supercilijs subsunt, torue, grauitateq; aspicientes: quibus perinde, ac si essent aenci, resonant quando in terra serpunt, è cristis vero, quæ rubra sunt, ignis scintillare videtur, & isti quoque elephantos capiunt.

CA.